

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi työllisyyslain ja työllisyyskoulutuksesta annetun lain 16 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Työttömyysturvauudistuksen vuoksi työllisyyslaista ehdotetaan kumottaviksi työttömyyskorvausta koskevat säännökset, sekä tehtäväksi eräitä muutoksia muihin säännöksiin. Työttömyysturvaetuksien verollepanon vuoksi työllisyyskoulu-

tuksesta annetussa laissa säädetty koulutusetuuk-
sien verovapaus ehdotetaan poistettavaksi.

Lait ehdotetaan saatettavaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985.

PERUSTELUT

1. Yleistä

Hallitus on antanut eduskunnalle 30 päivänä maaliskuuta 1984 esityksen n:o 38 työttömyysturvalaiksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi. Työttömyysturvauudistuksessa työttömyyskorvausjärjestelmä ja työttömyyskassajärjestelmä ehdotetaan yhdistettäväksi yhdeksi työttömyysturvajärjestelmäksi. Tämän vuoksi työttömyyskorvauksen suorittamiseen liittyvät säännökset olisi kumottava työllisyyslaista sekä samalla muutettava eräitä säännöksiä. Työttömyyskorvausta koskevien säännösten kumoamisen yhteydessä olisi voimaantulo-säännöksellä ratkaistava eräiden vireillä olevien asioiden käsittelyssä sovellettavat säännökset ja käsittelevä viranomaisen. Työvoimatoimikuntien aseman muutoksen johdosta toimikuntaa koskeva säännös olisi muutettava.

2. Lakiehdotusten perustelut

2.1. Työllisyyslaki

8 §. Työllisyyslain 8 §:ssä määritellään henkilöpiiri, jolle työ- ja koulutustilaisuuksia on pyrittävä järjestämään. Työllisyyslain 16 §:ssä, jossa

säädetään työttömyyskorvauksen saamisen perusehdot, viitataan 8 §:ään. Työttömyysturvan uudistamisen yhteydessä tulisi työttömyysturvan saamisen uudeksi yleiseksi edellytykseksi se, että henkilö on työmarkkinoiden käytettävissä. Kun työttömyysturva tulee kysymykseen vasta silloin, kun työllistäminen avoimille työmarkkinoille ei onnistu tai sijoittaminen säännönmukaiseen koulutukseen ei tule kysymykseen eikä edes valtion tuella työllistyminen tai koulutukseen sijoittaminen ole mahdollista, olisi työllisyyslain 8 §:ää tarkistettava niin, ettei työllistämistoimenpiteiden kohderyhmä poikkea siitä, mitä yleisesti edellytetään työttömyysturvan saajalta. Tämän vuoksi työllisyyslain 8 §:ään on lisättävä uutena 2 momenttina työttömyysturvalakiin otettu uusi määrite työmarkkinoiden käytettävissä oleva. Ehdotettu säännös vastaa määrittelyltään työttömyysturvalaissa ehdotettua säännöstä. Määrittely on tehtävä myös työllisyyslaissa, koska se oleellisesti määrittelee työvoimapolitiittisten toimenpiteiden kohderyhmää.

16 §. Työllisyyslain 16 § ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä viitataan työttömyysturvalakiin. Työttömyysturvaa koskeva luku on työllisyyslaissa edelleen tarpeen, koska työllisyyslain toimenpiteet muodostavat kokonaisuuden, jossa

työttömyysturva tulee kysymykseen silloin, kun muut lain mukaiset toimenpiteet eivät johda tulokseen.

17 §. Työllisyyslain 21 §:n mukaan työttömyyskorvauksen suorittamisesta päättää ja siihen liittyvistä tehtävistä huolehtii työvoimatoimiston yhteydessä toimiva työvoimatoimikunta. Työttömyysturvalakiehdotuksen 3 §:n 3 momentin mukaan työvoimatoimikunta antaisi työttömyysturvan saamisen työvoimapolitiisista edellytyksistä sosiaalivakuutustoimikuntaa ja työttömyyskassaa sitovan lausunnon siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Asetuksella on ollut tarkoitus säätää, että osan lausunnoista antaisi työvoimatoimikunnan puolesta työvoimatoimisto. Tämä olisikin välttämätöntä, koska vuosittain työvoimatoimikunnille tehdään noin 250 000 työttömyyskorvaushakemusta ja näiden lisäksi toimikuntien olisi käsiteltävä kassa-avustuksia vastaavia hakemuksia vielä enemmän eli toimikuntien käsiteltäväksi tulisi vuosittain ainakin 600 000 hakemusta. Jo asioiden määrä pakottaa harkitsemaan muita ratkaisuja. Toisaalta korvaushakemusten käsittelystä tiedetään, että noin 95 prosenttia hakemuksista ratkaistaan työvoimatoimikunnassa työvoimatoimiston esityksen mukaisesti. Tämän perusteella voidaan työvoimatoimikuntien osallistumista jokaisen hakemuksen käsittelyyn pitää tarpeettomana. Lisäksi se hidastaa työttömyysturvan saamista. Asetuksella olisikin säädettävä, mitkä tapaukset vaativat toimikunnan käsittelyä ja mitkä rutiininomaisina voitaisiin ratkaista yksinomaan viranomaiskäsittelyssä. Tällöin rajanveto tulisi suorittaa sen mukaan, minkä verran harkintavaltaa ratkaisu edellyttää, jolloin asiakirjoista saataviin tietoihin perustuvat lausunnot antaisi työvoimatoimisto välittömästi suoraan asiakkaalle ja tulkinnanvaraiset asiat ratkaisisi työvoimatoimikunta.

Työvoimatoimikunnasta annettavassa asetuksessa olisi säädettävä myös työvoimatoimikunnan kokoonpanosta, päätösvaltaisuudesta ja päätöksenteosta. Samoin olisi säädettävä työvoimatoimikunnan jäsenille valtion varoista maksettavista kustannusten korvauksista ja palkkioista, sekä mahdollisista muista kuin lausunnonantoon liittyvistä tehtävistä.

2.2. Työllisyyskoulutuslaki

16 §. Työttömyysturvauudistuksen yhteydessä on tarkoitus saattaa työllisyyskoulutuksessa oppilaille myönnettävät etuudet verotuksellisesti samaan asemaan kuin työttömyysturvaetuudet niiden samanlaisen luonteen vuoksi. Työttömyysturvalakiesityksen yhteydessä eduskunnalle on annettu esitys tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta muun muassa siten, että työllisyyskoulutuksesta annetussa laissa tarkoitettu koulutustuki olisi veronalaista tuloa. Tästä johtuen 16 §:ää olisi tarkistettava tältä osin.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Työvoimaministeriön pääluokasta 34 siirtyisivät työttömyyskorvausten maksamiseen osoitetut määrärahat sosiaali- ja terveysministeriön pääluokkaan. Työvoimatoimikuntien toimintaan osoitettujen määrärahojen tarve pienenisi, jos työvoimatoimikuntien ei tarvitsisi käsitellä selviä rutiininomaisia asioita. Jos taas ne käsitelisivät kaikki hakemukset, olisi toimikuntien toimintaan varattava huomattavasti nykyistä suuremmat määrärahat, koska käsiteltävät tapaukset lisääntyisivät enemmän kuin kaksinkertaisiksi. Työnjako työvoimatoimikunnan ja työvoimatoimiston kesken ratkaisee myös sen, missä määrin korvausasioiden käsittelystä vapautuu henkilövoimavaroja ja työvoimatoimistojen asiakaspalvelun tehostamiseen, joka on ollut eräs keskeinen työvoimahallinnon tavoite uudistusta valmisteltaessa.

4. Voimaantulo

Lait ehdotetaan saatettavaksi voimaan 1 päivästä tammikuuta 1985.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnalle hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**työllisyyslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 23 päivänä joulukuuta 1971 annetun työllisyyslain (946/71) 1 §:n 2 momentti, 18—20 §, 4 luku sekä 24—25 a ja 27—28 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 2 momentti ja 25 a § 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa (654/76), 24 § osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla, 27 ja 27 b § 24 päivänä kesäkuuta 1982 annetussa laissa (490/82) sekä 27 a § muutettuna viimeksi mainitulla lailla ja mainitulla 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetulla lailla, sekä

muutetaan 3 luvun otsikko sekä 16 ja 17 §,

sellaisina kuin niistä ovat 16 § 20 päivänä tammikuuta 1984 annetussa laissa (69/84) sekä 17 § muutettuna 23 päivänä helmikuuta 1979 annetulla lailla (206/79) ja mainitulla 24 päivänä kesäkuuta 1982 annetulla lailla, sekä

lisätään 8 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

2 luku

Työ- ja koulutustilaisuuksien järjestäminen

8 §

— — — — —
 Lisäksi 1 momentissa tarkoitetun henkilön on oltava työmarkkinoiden käytettävissä. Henkilöä pidetään työmarkkinoiden käytettävissä olevana, jos hän ei itse aseta sellaisia rajoituksia, jotka estävät tarjotun työn vastaanottamisen työmarkkinoilla yleisesti sovellettavin ehdoin tai koulutukseen osallistumisen.

3 luku

Työttömyysturva

16 §

Edellä 8 §:ssä tarkoitetulla, kuitenkin 17 vuotta täyttäneellä henkilöllä, jolle ei voida järjestää työtä tai koulutusmahdollisuutta, on oikeus työttömyysturvaan siten kuin työttömyysturvalaissa (/) säädetään.

17 §

Työttömyysturvan saamisen työvoimapoliittisista edellytyksistä antaa sosiaalivakuustoimikuntaa ja työttömyyskassaa sitovan lausunnon työvoimatoimiston yhteydessä toimiva työvoimatoimikun-

ta, jollei asiaa ole siirretty työvoimatoimiston ratkaistavaksi.

Asetuksella säädetään, milloin 1 momentissa tarkoitetun lausunnon antaa työvoimatoimisto. Samoin säädetään asetuksella työvoimatoimikunnan mahdollisista muista tehtävistä, toimikunnan kokoonpanosta, päätösvaltaisuudesta, päätöksenteosta ja jäsenten palkkioista sekä kustannusten korvaamisesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985.

Valitukseen, jolla haetaan muutosta työttömyyskorvauksen suorittamista koskevaan työvoimatoimikunnan päätökseen, sovelletaan kuitenkin nyt kumottavia säännöksiä ja niiden nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä. Samoja säännöksiä ja määräyksiä sovelletaan sellaiseen perusteettomasti suoritettuun työttömyyskorvauksen takaisin perintään ja maksuvapautushakemukseen, joissa on kysymys työvoimatoimikunnan myöntämästä työttömyyskorvauksesta.

Lain voimaantullessa ratkaisematta olevat työttömyyskorvaushakemukset siirretään sosiaalivakuustoimikuntien ratkaistaviksi työttömyysturvalain mukaisesti. Työvoimaviranomaiset huolehtivat perusteettomasti suoritettujen työttömyyskorvausten takaisinperinnästä, kunnes saavat on peritty tahi perinnästä on luovuttu maksuvapautuksen vuoksi.

2.

L a k i**työllisyyskoulutuksesta annetun lain 16 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työllisyyskoulutuksesta 16 päivänä tammikuuta 1976 annetun lain (31/76) 16 § näin kuuluvaksi:

16 §

Edellä 13 §:n mukaan myönnettävät korvaukset ja etuudet eivät ole asianomaisen veronalaista tuloa eikä saman pykälän mukaan myönnettäviä avustuksia, etuuksia ja korvauksia saa ulosmitata.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985

Helsingissä 18 päivänä toukokuuta 1984

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Työvoimaministeri *Urpo Leppänen*

1.

Laki työllisyyslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 23 päivänä joulukuuta 1971 annetun työllisyyslain (946/71) 1 §:n 2 momentti, 18—20 §, 4 luku sekä 24—25 a ja 27—28 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 2 momentti ja 25 a § 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa (654/76), 24 § osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla, 27 ja 27 b § 24 päivänä kesäkuuta 1982 annetussa laissa (490/82) sekä 27 a § muutettuna viimeksi mainitulla lailla ja mainitulla 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetulla lailla, sekä

muutetaan 3 luvun otsikko sekä 16 ja 17 §,

sellaisina kuin niistä ovat 16 § 20 päivänä tammikuuta 1984 annetussa laissa (69/84) sekä 17 § muutettuna 23 päivänä helmikuuta 1979 annetulla lailla (206/79) ja mainitulla 24 päivänä kesäkuuta 1982 annetulla lailla, sekä

lisätään 8 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

Henkilöön, joka ei ole Suomen kansalainen, voidaan tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä soveltaa työvoimaministeriön tarkemmin määrämällä ehdoilla.

(2 mom. kumotaan)

2 luku

Työ- ja koulutustilaisuuksien järjestäminen

8 §

Lisäksi 1 momentissa tarkoitetun henkilön on oltava työmarkkinoiden käytettävissä. Henkilöä pidetään työmarkkinoiden käytettävissä olevana, jos hän ei itse aseta sellaisia rajoituksia, jotka estävät tarjotun työn vastaanottamisen työmarkkinoilla yleisesti sovellettavin ehdoin tai koulutukseen osallistumisen.

3 luku

Työttömyyskorvauksen maksaminen

16 §

Edellä 8 §:ssä tarkoitetulle henkilölle, jolle ei voida järjestää työtä tai koulutusmahdollisuutta

3 luku

Työttömyysturva

16 §

Edellä 8 §:ssä tarkoitetulla, kuitenkin 17 vuotta täyttäneellä henkilöllä, jolle ei voida järjestää

Voimassa oleva laki

ja joka sen vuoksi tarvitsee taloudellista tukea, voidaan asetuksella lähemmin säädettävien edellytysin suorittaa työttömyyskorvausta valtion varoista.

17 §

Työttömyyskorvauksena suoritetaan voimassa olevan kuntien kalleusluokituksen mukaan päivää kohti:

	I kalleus- luokassa	II kalleus- luokassa
yksinäiselle henkilölle.....	40,—	39,—
huoltovelvollisille.....	58,—	57,—

Huoltovelvollisen henkilön työttömyyskorvausta korotetaan kolmella markalla jokaista huollettavaa lasta kohden.

Valtioneuvosto voi, milloin yleinen palkkataso olennaisesti muuttuu, muuttaa 1 momentissa säädettyjä korvausmääriä vastavassa suhteessa.

18 §

Työttömyyskorvausta suoritetaan enintään viideltä päivältä viikossa. Sitä ei suoriteta sunnuntai- eikä pyhäpäiviltä.

Korvaus maksetaan vähintään kahdesti kuukaudessa jälkikäteen, siten kuin asetuksella säädetään.

19 §

Jos henkilö on sellaisessa työssä, joka ei ole esteenä korvauksen saamiselle, ja hänen siitä saamansa palkka on pienempi kuin se korkein korvaus, jonka hän 17 §:n mukaan voisi saada, voidaan hänelle myöntää korvausta enintään niin paljon, että korvaus ja puolet työpalkasta yhteensä nousevat siihen korvausmäärään, joka hänelle voitaisiin myöntää.

Mitä 1 momentissa on säädetty, koskee myös sellaista vähäistä taloudellista etua, joka on annettu sen johdosta, että työ on lakannut tai muusta vastaavanlaisesta syystä.

20 §

Työttömyyskorvausta ei myönnetä työttömyyskassan jäsenelle sinä aikana, jolloin hän on oikeutettu saamaan avustusta kassalta.

Ehdotus

työtä tai koulutusmahdollisuutta, on oikeus työttömyysturvaan siten kuin työttömyysturvalaissa (/) säädetään.

17 §

Työttömyysturvan saamisen työvoimapolitiisista edellytyksistä antaa sosiaalivakuutuslaitos ja työttömyyskassaa sitovan lausunnon työvoimatoimiston yhteydessä toimiva työvoimatoimikunta, jollei asiaa ole siirretty työvoimatoimiston ratkaistavaksi.

Asetuksella säädetään, milloin 1 momentissa tarkoitetun lausunnon antaa työvoimatoimisto. Samoin säädetään asetuksella työvoimatoimikunnan mahdollisista muista tehtävistä, toimikunnan kokoonpanosta, päätösvaltaisuudesta, päätöksenteosta ja jäsenten palkkioista sekä kustannusten korvaamisesta.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4 luku

Hallinto

21 §

Työttömyyskorvauksen suorittamisesta päättää ja siihen liittyvistä tehtävistä huolehtii (työnvälitystoimiston) yhteydessä toimiva työvoimatoimikunta.

Työvoimatoimikunnassa on puheenjohtaja sekä neljä tai kuusi muuta jäsentä ja näiden varamiehet. Puheenjohtajana toimii (työnvälitystoimiston) esimies, ja hänen varamiehensä määrää työvoimaministeriö. Muut jäsenet, joista puolet edustaa työnantajia ja toinen puoli työntekijöitä, sekä näiden varamiehet nimittää työvoimaministeriö paikallisten edustavimpien työmarkkinajärjestöjen esityksestä kahdeksi kalenterivuodeksi kerrallaan. Työvoimatoimikunnan jäseniksi ja varajäseniksi tulee nimittää sekä naisia että miehiä.

22 §

Työvoimatoimikunta on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai hänen varamiehensä ja vähintään puolet muista jäsenistä on saapuvilla. Äänen mennessä tasan tulee päätökseksi se mielipide, jota puheenjohtaja kannattaa.

Toimikunnan puheenjohtajan ja jäsenen esteellisyydestä on soveltuvin osin voimassa, mitä tuomarin esteellisyydestä on säädetty.

23 §

Työvoimatoimikunnan puheenjohtajalle ja jäsenelle suoritetaan kokouspalkkiota sekä päivärahaa ja korvausta matkakustannuksista työvoimaministeriön vahvistamien perusteiden mukaan.

24 §

*Työvoimatoimikunnan päätökseen tyytymättömällä on oikeus hakea siihen valittamalla muu-
tosta työvoimaministeriöltä. Valtion puolesta käyttää muutoksenhakuoikeutta valtion asiamies, jona toimii ministeriön tähän tehtävään määräämä työvoimapiirin tarkastaja.*

Valituskirja on toimitettava 30 päivän kuluessa siitä, kun valittaja on saanut päätöksestä tiedon, joko työvoimaministeriölle tai työvoimatoimikunnalle. Valtion asiamiehelle lasketaan kuitenkin valitusaika päätöksen teosta.

Milloin valituskirja on toimitettu työvoimatoimikunnalle, on toimikunnan tai sen määräämän henkilön lähetettävä viivytyksittä se omine lau-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

suntoineen työvoimapöirin toimiston välityksellä ministeriölle.

Työvoimatoimikunnan päätös on valtion puolesta tehdystä valituksesta huolimatta pantava täytäntöön.

Valituksen johdosta annettuun ministeriön päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta.

25 §

Jos todetaan, että työttömyyskorvauksen saaja käyttää väärin hänelle myönnettyä työttömyyskorvausta, voi työvoimatoimikunta sosiaalilautakunnan esityksestä tai sitä kuultuaan määrätä, että korvaus on maksettava jollekin korvauksen saajan perheenjäsenelle tai sosiaalilautakunnalle käytettäväksi korvauksen saajan tahi, jos hän on perheellinen, myös perheen huoltoon.

25 a §

Jos mies ja nainen avioliittoa solmimatta jatkuvasti elävät yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa, voidaan heihin soveltaa, mitä tässä laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä on säädetty aviopuolisoista.

27 §

Joka hankkiakseen itselleen tai toiselle laitonta aineellista etua on väärinä tietoja antamalla tai todellisen asianlaidan salaamalla saanut aikaan sen, että työttömyyskorvausta on maksettu perusteettomasti, on tuomittava rangaistukseen petoksesta tai lievistä petoksesta niin kuin rikoslain 36 luvun 1 ja 1 a §:ssä on säädetty.

Yritys on rangaistava petoksen tai lievän petoksen yrityksenä.

27 a §

Perusteettomasti suoritettu työttömyyskorvaus voidaan periä takaisin valtiolle siinä järjestyksessä kuin eräiden hallintoriita-asiaain oikeuspaikasta annetussa laissa (446/54) on säädetty.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua hakemusta ei panna vireille vilpittömässä mielessä ollutta työtöntä vastaan sinä aikana, jolloin hän on työnvälityksessä työttämänä työnhakijana ja jolloin hän saa työttömyyskorvausta tai olisi siihen oikeutettu, jollei hän saisi valtakunnallisista työttömyyskassoista annetussa laissa (125/34) tarkoitettua päivävavustusta. Hakemusta ei panna vireille myöskään sinä aikana, jolloin työttömyyskorvuspäätöksestä on valitus vireillä.

Työvoimapöirin toimisto voi perittävän rahamäärän vähäisyyden takia vapauttaa henkilön

Voimassa oleva laki

Ehdotus

suorittamasta takaisin valtiolle hänelle perusteettomasti maksettua työttömyyskorvausta. Muusta erityisestä syystä voi vapautuksen myöntää työvoimaministeriö ja asetuksesta säädettävään määrään saakka työvoimapiirin toimisto.

27 b §

Jos henkilö saa kansaneläkettä, työsuhteeseen tai muuhun palvelussuhteeseen perustuvaa eläkettä tai elatusmaksua, yrittäjätoimintaan perustuvaa eläkettä, luopumiseläkettä tai sukupolvenvaihdoseläkettä takautuvasti samalta ajalta, jolta hänelle on maksettu työttömyyskorvausta, työvoimatoimikunta saa periä tältä ajalta perusteettomasti maksetun työttömyyskorvauksen määrän noista tuloista.

Jos työvoimatoimikunta on ilmoittanut 1 momentissa tarkoitetun eläkkeen tai elatusmaksun maksajalle, että eläkettä tai elatusmaksua ei saa suorittaa sen saajalle itselleen, suoritus voi tapahtua laillisin vaikutuksin vain työvoimatoimikunnalle.

28 §

Työttömyyskorvausta ei saa ulosmitata.

Sopimus, joka tarkoittaa työttömyyskorvauksen siirtämistä toiselle tai panttaamista, on mitätön.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985.

Valitukseen, jolla haetaan muutosta työttömyyskorvauksen suorittamista koskevaan työvoimatoimikunnan päätökseen, sovelletaan kuitenkin nyt kumottavia säännöksiä ja niiden nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä. Samoja säännöksiä ja määräyksiä sovelletaan sellaiseen perusteettomasti suoritettuun työttömyyskorvauksen takaisin perintään ja maksuvapautushakemuksen, joissa on kysymys työvoimatoimikunnan myöntämästä työttömyyskorvauksesta.

Lain voimaantullessa ratkaisematta olevat työttömyyskorvaushakemukset siirretään sosiaalivakuustoimikuntien ratkaistaviksi työttömyysturvain mukaisesti. Työvoimaviranomaiset huolehtivat perusteettomasti suoritettujen työttömyyskorvausten takaisinperinnästä, kunnes saatavat on peritty tahti perinnästä on luovuttu maksuvapautuksen vuoksi.

2.

Laki

työllisyyskoulutuksesta annetun lain 16 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työllisyyskoulutuksesta 16 päivänä tammikuuta 1976 annetun lain (31/76) 16 § näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

16 §

Edellä 13 §:n mukaan myönnettävät avustukset ja edut eivät ole asianomaisen verotettavaa tuloa eikä niitä saa ulosmitata.

Ehdotus

16 §

Edellä 13 §:n mukaan myönnettävät korvaukset ja etuudet eivät ole asianomaisen veronalaista tuloa eikä saman pykälän mukaan myönnettäviä avustuksia, etuuksia ja korvauksia saa ulosmitata.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985.
